

Bas

Ten gevolge van een chronische *writer's block* heeft uw dienaar beroep gedaan op de tabloïd pers, om vooralsnog de leemte in de Kroniekjeshoek met licht verteerbare – zij het soms ietwat smeuïge – verhalen op te vullen.

Derhalve – en weest dus niet verrast – zult u ongetwijfeld even de wenkbrauwen fronsen bij het aanschouwen van onderstaande foto. Inderdaad, de droevige deerne met pruillip is niét Anna Karina, al heeft ze er veel van weg. Anna blijft echter warm in ons gedachten als te verwarren met Anna Karenina, van Tolstoj, terwijl zij zelf van Jean-Luc Goddard was. Een tijdje, dan toch.

Het is ook niet Dana Dovekeutel, of Klara Klodderkont, die de rioolpers van de voorbije decennia rijkelijk van pulp en stenen des aanstoets hebben voorzien. Dana en Klara, ach, iedere blootkijker of schuinmarcheerder heeft wel ergens een prent of kladje van hen bij zich, of weet met een of andere anekdote daaromtrent ferm uit de hoek te komen. Ouwe rukkens onder elkaar, weet je wel.

Neenee, dit hier is niemand minder dan Liesje Likkemereetje, wiens handel en wandel door uw dienaar's schoonbroers dochter's vent zijn nonkel's broer zijn schoonmoeder te boek is gesteld. Een schokkende historie, voorwaar. Hierbij verbleekt *Mieke Maaïke's Obscene Jeugd* – dat dank zij geschiedschrijver L.-P. Boon grijpensklaar op mijn nachtkastje ligt – tot een banale passage uit de Handelingen der Apostelen.

Maar. Daar is het ons allemaal niet om te doen. Ziet ge wat wij zien ? Kijk eens goed naar die *man* rechts onder op de foto ! Beeldt u een fietshelm in op de jongensachtige krullebol. Neen, het is *niet* Jean-Paul Belmondo. Ik herhaal : het is hem NIET !! Het is niemand minder dan Johan C. uit S. Waarempel en waarachtig. De piloon op de achtergrond staat in het Zwaantje, gehucht van de gemeente Sleidinge, *Sleine* in de plaatselijke omgangstaal, sinds het geslijm van Wilfried Martens aldaar. Het kostuum dat Johan aan heeft, heeft ie geleend van de man van de bibliothecaris (v), die een zwak heeft voor Johan omwille van de erotiserende lichtgrijze krullen op zijn slapen en de kraaipeootjes aan zijn ooghoeken. Zij ruste in vrede, na een onderbroken coïtus tijdens het lezen van de eerste paragraaf van Liesje Likkemereetje's biografie.

Dit brengt ons meteen tot de hamvraag : wat doet een viriliteit als Johan C. bij een moordgriet als Liesje Likkemereetje ? Want dat Johan één en al viriliteit is, zal ie wel geweten hebben. Wij zullen niet uitwijken over wat collega's tot vervelens toe uitspitten in hun perverse blaadjes – zoals bijvoorbeeld de secrete bijeenkomsten tussen Johan, de bibliothecaris (v), en andere leden van hun genootschap – noch verklaren en bewijzen tot wat Johan's ongebreidelde viriliteit leiden kan, zoals daar zijn drie dochters en een zoon (Johan houdt van vrouwelikheden, zijn zoon is er per abuis gekomen, nadat hij vergat rechts af te gaan en zijn kousen af te doen, q.e.d.), maar willen ons beperken tot de essentie, het existentiële belang van wat uit deze foto te leren valt : Johan en Liesje. Hoe, waarom, waar (-> in Sleine), wanneer, e.d.

Veel vragen, één foto. Genomen door een man die sindsdien door de Staatsveiligheid dag en nacht bewaakt wordt. Koste wat het kost, zij het met uw en mijn belastingsgeld. Méér vragen dan antwoorden. Een wespennest waar uw dienaar zonder het te weten zijn neus in heeft gestoken. En niet meer weet hoe er uit te geraken. Alleen een volgende episode, een vervolg-aflevering kan hier een uitweg bieden.

Toch is het in deze kontekst belangrijk om weten dat Johan C. iedere week met de fiets van Sleidinge naar Oeselgem komt. Daarvoor heeft hij zich een Ford Galaxy aangeschaft, waarin naast reserve tubes ongetwijfeld ook DNA sporen terug te vinden zijn van... neen, dat kunnen wij niet hard maken. Dus : niks daarvan.

Eveneens belangrijk is dat Johan een onwelvoeglijk hardrijder is op de fiets. Een tempobeul, met lichte SM-trekjes. Tijdens een onbewaakt moment – de Sécurité houdt ook hém in de gaten – kwam er zijn intussen befaamde *slip of the tong* over harmonie.

“Wie vijftien jaar schuiftrombone heeft gespeeld in de plaatselijke harmonie, durft tijdens het fietsen bijna niet uit te asemen uit schrik om te veel *bas* in het peleton te jagen.”

Pluis er de www.wielertoerist.be maar op uit. Te veel *bas* in het peleton is gevaarlijk, vooral als men over bruggen moet. Die zijn daar niet op gebouwd, met teveel *bas* storten die zó in.

Het pleit voor Johan's altruïstische ingesteldheid, dat hij de eerste helft van de rit enkel inademt, en de tweede helft van de rit zelfs gewoon de adem inhoudt. Pas na de ereronde rond het ei aan De Vierschaar lost hij de verwachtingen in, zijnde de lucht in zijn longen uit. De brandweerkorpsen van Deinze, Tielt en Waregem zijn dan altijd in standbye, omdat de uitgaande fluittoon veel mee heeft van een nuclear alarm, en zij kennen dan ook de WTC Oeselgem Ontsnapping Verlenigt kalender van binnen en van buiten.

Dit krijgt ongetwijfeld een staartje.

Overigens is Johan niet alleen. Zo is ook Ivan een gerespecteerd blazer en notoir hardfietser. En wat dan te zeggen van Geert C. Die blaast ook tijdens het fietsen. En heb je Helmut Lotti al eens aan het werk gezien ? Muziekanten die ook op de weg hoge gemiddeldes halen zijn dus niet uitzonderlijk. Volgens studies aan de KUL – en onderbouwd met statistieken van BLOSO – hebben dwarsfluitspelers en –spelsters meer aanleg voor hordenlopen, en contrabassisten voor polsstokspringen. Gitaristen daarentegen – waaronder in bescheiden mate uw dienaar – moeten dan weer voortdurend scharten om in het wiel te kunnen blijven. Wat moest bewezen worden.

---oooOOOooo---